

Política a peu pla

La malaltia del President

per Jaume Guillaumet

La malaltia del President de la Generalitat ha provocat una preocupació ben comprensible no solament en els medis polítics, sino en el poble. A la preocupació per la salut de Tarradellas, s'hi afegeix en aquest cas la preocupació pels efectes que ara o en el futur pugui tenir sobre el procés de l'autonomia provisional que tot just s'ha encetat.

La malaltia s'ha produït en un moment ben important, quan el President no feia ni quinze dies que havia retornat de l'exili i per tant només havia tingut temps de situar-se i prendre contacte amb un país que ha canviat tant des de que ell, com tants altres catalans, va haver de pendre el camí dolorós i humiliant de l'exili.

Mentrestant, els partits parlamentaris s'han hagut de prendre amb filosofia una espera gens còmoda per ningú, una pausa forçada que per sort sembla que podrà superar-se aviat, ja que el President podrà reprendre d'alguna manera la seves activitats polítiques d'aquí a pocs dies. Serà, probablement, una activitat mínima que permeti almenys de seguir i acabar els contactes amb les forces polítiques perquè el dia 25 d'aquest mes pugui constituir-se ja el Consell Executiu o govern provisional català i ben aviat també les comissions mixtes amb l'Estat i amb les diputacions provincials per la realització de sengles traspassos de serveis. Això, remarcuem-ho, amb un ritme d'activitat prou mesurat i controlat pels metges perquè Tarradellas pugui acomplir el seu procés de recuperació.

Una vegada més, Catalunya està lluitant contra corrent. La malaltia del President de la Generalitat d'altra banda és força comprensible a la vista de la intensíssima activitat que ha dut a terme no solament les setmanes abans del retorn, sinó ja els mesos anteriors. Recordo per exemple la febril activitat que ja duia el mes de febrer en la seva primera estada a Perpinyà, que vaig tenir ocasió de sopar amb ell amb la resta de l'equip directiu del meu diari. A les dues de la matinada, que a França és molt més tard que aquí, encara ens convidava a xampany al vestibul solitari del Grand Hotel i semblava menys cansat al seus 82 anys que tots els que l'acompanyàvem.

El President és un home d'una gran vitalitat, però a la seva edat els excessos ja són perillosos. Imagino que a partir d'ara els metges que vetllen per la seva salut tindran molta cura de fer-li dur una vida més tranquil·la de la que potser ell mateix pel seu geni i la seva passió política voldria.

El gran sentit de la responsabilitat política i patriòtica que sempre ha mostrat l'ajudarà de ben segur a fer cas exacte dels consells mèdics. La seva presència al front de la Generalitat provisional és una qüestió fonamental pel procés autonòmic. Recordeu que Tarradellas és ara President com a fruit d'un nomenament del Rei i que, per tant, en el cas, desitgem que improbable, que ell faltés hauria de ser el Rei qui nomenés el seu successor, no pas els partits polítics ni els parlamentaris.

Aquesta situació transitòria s'allargarà probablement més del que voldria el poble català, ja que en general es calcula que l'Estatut nou que han d'aprovar les Corts espanyoles no podrà ser una realitat almenys d'aquí a dos anys. Caldrà de primer discutir i aprovar la Constitució democràtica que està elaborant amb molta discreció una comissió parlamentària. Un cop aprovada la Constitució hauria d'haver-hi en bona lògica democràtica la dissolució d'aquestes Corts, que segons la tradició democràtica caldria considerar com a constituents i per tant provisionals, encara que sobre això no se sap que hagi variat favorablement l'actitud del Govern de Madrid, i la celebració de les eleccions de les noves Corts, ja amb caràcter ordinari, que haurien de ser, de ben segur, les que discutissin i aproversin l'Estatut. Al pas que va la política a nivell d'estat, aquest seria fins i tot un termini optimista.

Qualsevol escurçament d'aquest procés serà sempre benvingut, però de moment el fet és que la malaltia del President i la necessitat d'evitar possibles recaigudes en el futur obligaran potser a reconsiderar alguns aspectes del pla previst, com per exemple la delegació de funcions encara que sigui parcial en un conseller en cap o una altra figura semblant. Tornem a navegar contra corrent i seran dos anys no gaire fàcils.

Sumari

• Informació de Figueres	Pàgs. 6-10	• Bústia	19
• 6 x 9, per <i>By Sens</i>	11	• Tribuna política	21
• Cròniques del Baix Empordà	12 y 13	• Crònica de la Societat, per <i>Carles S. Costa</i>	23
• Crònica de Llançà	14	• Drogues: desqualificacions, per <i>Albert Gurt</i>	29
• Crònica de Roses	15		
• Crònica de La Bisbal	18		